

46 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟ!

*Πάνω σε τούτη την ημεμένη πόρτα δώσαμε ξανά τον όρκο -
όρκο της νίκης, της ζωής, της λευτεριάς,
όρκο του ονείρου και της πράξης*

Γιάννης Ρίτσος

Αγαπητέ μαθητή, μαθήτριά,

Ο λαϊκός ξεσηκωμός του Νοέμβρη του 1973 μας υπενθυμίζει πως οι αγώνες του λαού και της νεολαίας άνοιξαν το δρόμο για να αποκαλυφτεί το βρώμικο πρόσωπο μιας τυραννικής εξουσίας, να ανοίξει ο δρόμος για την πτώση της.

Πως φτάσαμε στην χούντα την 21η Απριλίου του 1967

Η χούντα των συνταγματαρχών ήταν έργο του «παράφρονα» Παπαδόπουλου και ορισμένων «ακραίων» όπως προσπαθούν να πείσουν σήμερα τη νέα γενιά; Ποιοι ανοιχτά ή πιο συγκαλυμμένα στήριξαν τη Χούντα;

Τα χρόνια πριν την χούντα ο λαός έβγαине στους δρόμους για ψωμί και δικαιώματα, οι κυβερνήσεις άλλαζαν ή μετά την άλλη και οι ΗΠΑ ετοίμαζαν σχέδια για νέες επεμβάσεις στην Ελλάδα. Πολλοί, λοιπόν, ήθελαν το λαό στο γύψο, μια εξουσία πιο σταθερή για να περνά βάρβαρα μέτρα.

Η δικτατορία ήταν ενα καθεστώς βίας, αγριότητας και τρόμου, με εξορίες, βασανιστήρια, φυλακές, εκτελέσεις.

Κουμάντο συνέχισαν να κάνουν και τότε όπως και σήμερα οι λίγοι, οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές και οι μεγαλοεπιχειρηματίες. Είναι αποκαλυπτικά όσα λέει ο ίδιος ο Παπαδόπουλος σε ομιλία του προς τους εφοπλιστές (19 Μάρτη 1968): «*Θα σας παράσχω το παν*», «*Ελθέτε προς ημάς και πέστε μας τι θέλετε. Εκ προοιμίου σας βεβαιώ, ότι η κυβέρνηση θα σας το δώση!*»! Δίκαια ο Παπαδόπουλος ανακρήρυχτηκε «ισόβιος πρόεδρος των εφοπλιστών» με τη χούντα να απαλλάσσει το μεγάλο εφοπλιστικό κεφάλαιο από κάθε φορολογία, προσφέροντας επιπλέον τεράστιες πιστώσεις για να αναπτύξουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα. Πάρτι κερδών έκαναν και μια σειρά από ξένους και επιχειρηματικούς ομίλους που είδαν τα έσοδα τους να εκτοξεύονται (LITTON, ESSO, SIEMENS, ΠΕΣΙΝΕ, LAHMEYER κ.α).

Ο εφοπλιστής Ονώσης με τον δικτάτορα Παπαδόπουλο

Γιατί στις πύλες του πολυτεχνείου γράφτηκε το σύνθημα «Εξω οι ΗΠΑ-Εξω το ΝΑΤΟ»;

Ο ναύαρχος Ρίτσαρσον, επικεφαλής του 6ου Στόλου των ΗΠΑ, με αξιωματικούς του κουντικού καθεστώτος, καταθέτει στεφάνι στον Αγνώστο Στρατιώτη

Η επιβολή της δικτατορίας στην Ελλάδα έγινε και με τις ευλογίες και τη στήριξη των Αμερικανών και του ΝΑΤΟ. Αυτό που τους ενδιέφερε ήταν με ποιο τρόπο θα κατοχύρωναν τα συμφέροντα τους στη Μεσόγειο, τη Μέση Ανατολή, τη Βόρεια Αφρική, με σαφή στόχο και το πρώτο εργατικό κράτος στον κόσμο τη Σοβιετική Ένωση.

Οι ΗΠΑ αναγνώρισαν επίσημα τη δικτατορία 9 μήνες μετά το πραξικόπημα. Στη διάρκεια της δικτατορίας στήριξαν με κάθε τρόπο το καθεστώς. Στις 13 Γενάρη, το Στέιτ Ντιπάρτμεντ (Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ) στέλνει απόρρητο τηλεγράφημα στην αμερικανική πρεσβεία της Αθήνας, στο οποίο τονίζει χωρίς περιστροφές: «*Εχουμε αποφασίσει να προχωρήσουμε στο εγγύς μέλλον σε*

μια σχέση εργασίας με το καθεστώς... Έχουμε, εν πάση περιπτώσει, συμφέροντα στην Ελλάδα, τα οποία πρέπει να προσέξουμε».

Σαν αντάλλαγμα οι χουντικοί συνέχισαν την πλήρη παραχώρηση της Βάσης της Σούδας στους Αμερικανούς.. .

Πως φτάσαμε στην εξέγερση του πολυτεχνείου;

Κατά την περίοδο της χούντας και ειδικά το 1973, η φτώχεια, η σκληρή καταπίεση, η κατάργηση εργατικών δικαιωμάτων, οδήγησαν σε μεγάλες αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Στην πρώτη γραμμή τίθενται ζητήματα, όπως: μεροκάματα, ασφαλιστικά ταμεία, ωράριο, συνδικαλιστικές ελευθερίες, δικαίωμα της απεργίας. Έχουν μείνει στη ιστορία οι απεργίες των αλιεργατών της Καβάλας, των τυπογράφων της Αθήνας, των τεχνικών της «Ολυμπιακής», των δημοσιογράφων πρωινών εφημερίδων Αθήνας καθώς και οι μεγάλες διαδηλώσεις των οικοδόμων και των ιδιωτικών υπαλλήλων.

Εκτός από τους εργαζόμενους η νεολαία, μαθητές και φοιτητές αντιμετώπιζαν την βία της τρομοκρατίας και του χαφιεδισμού: απόλυση καθηγητών, διάλυση φοιτητικών συλλόγων, αποβολή φοιτητών που δεν υποτάσσονταν. Οι φοιτητές με κυρίαρχο αίτημα τις ελεύθερες εκλογές άρχισαν ένα πολύμορφο αγώνα. Η αντιδικτατορική δράση κορυφώθηκε με τις καταλήψεις στη Νομική το Φλεβάρη και το Νοέμβρη στο Πολυτεχνείο. Χιλιάδες λαού, νεολαία και μαθητές κατέκλυσαν τους δρόμους της Αθήνας, βροντοφωνάζοντας Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία, Κάτω η Χούντα, Έξω οι ΗΠΑ, έξω το ΝΑΤΟ.

Το πρώτο, από τα δεκάδες, θύμα της άγρια καταστολής των ημερών

του Πολυτεχνείου ήταν ο 17χρόνος μαθητής Διομήδης Κομνηνός! Η θυσία του νεαρού αγωνιστή θα δίνει για πάντα αποστομωτική απάντηση στους κάθε λογής νοσταλγούς της Χούντας, τους φασίστες και τους ναζιστές της Χρυσής Αυγής που αισχρά τολμούν να μας λένε ότι στο Πολυτεχνείο δεν υπήρχαν νεκροί!!

Τιμάμε τον αγώνα του Πολυτεχνείου σημαίνει

παλεύουμε στο σήμερα για τη μόρφωση, τη δουλειά και τη ζωή που μας αξίζει!

Απέναντι στην παραχάραξη της ιστορίας και την προσπάθεια να κρυφτούν οι πραγματικοί υπεύθυνοι για την επιβολή της χούντας, απέναντι στην προσπάθεια που και σήμερα γίνεται ώστε να δεχτούμε η χώρα μας να είναι ορμητήριο πολέμου, απέναντι στην προσπάθεια να ξεπλύνουν τα εγκλήματα του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ και της Ε.Ε. στη νέα γένια, δίνουμε τη δική μας απάντηση:

Αγωνιζόμαστε όλοι μαζί ένα σχολείο που μας αξίζει, κόντρα σε όλες τις κυβερνήσεις που μας το στερούν. Ένα σχολείο για όλα τα παιδιά ανεξαρτήτως χρώματος, θρησκείας, φύλου και καταγωγής. Να μην περάσει το ρατσιστικό δηλητήριο και η ξενοφοβία.

- ➔ **Οργανώστε επισκέψεις στο Πολυτεχνείο, απαιτείστε το από τους εκπαιδευτικούς σας.**
- ➔ **Πάρτε τον λόγο στις γιορτές του Πολυτεχνείου, κάντε τις ζωντανές, επίκαιρες. Δείξτε ταινίες, διαβάστε ποιήματα, τραγουδήστε τραγούδια που δείχνουν το δρόμο.**
- ➔ **Συνεχίστε τον αγώνα. Μέσα απ' τα 15μελή και τα 5μελή. Για καλύτερη ζωή. Για καλύτερο σχολείο. Για ένα μέλλον όπως το ονειρεύεστε κι όπως το δικαιούστε.**

Στο Διομήδη Κομνηνό

Μεταξύ των φονευθέντων , είναι ο
Διομήδης Κομνηνός, ετών 17, με
βεβαρυμένο παρελθόν".
Εφημερίδες - από επίσημη ανακοίνωση
Βεβαίως, είχε βεβαρυμένο παρελθόν ο
Διομήδης.

Πέντε χρονών, στους ώμους του πατέρα
του φώναζε για λευτεριά στην Κύπρο,
δέκα χρονών, ξυπόλυτος, με μια φέτα
ψώμι στην τσέπη,
βάδιζε στην πορεία της ειρήνης,
στα δώδεκα ζητούσε δημοκρατία.

Στα δέκα επτά
μ'ένα πλακάτ στο χέρι:
ψωμί - παιδεία - ελευθερία.

Δημήτρης Ραβάνης - Ρεντής